

$\frac{1}{4}$ var frifødt, og altsaa stod udenfor den almindelige Værnepligt, hvor altsaa det, at finde Stillingsmænd, som vare frie for al Værnepligt, var en simpel og naturlig Ting. Nu derimod staae vi overfor en Tid, hvor Ingen findes født fri for Værnepligt i Landet. Den, som altsaa skal være fri for al Værnepligt, maa først have opfyldt Forpligtelsen for sig selv, og den maa han, forde vi, for at blive stillet, have opfyldt fuldstændig; thi dersom han ikke har opfyldt den fuldstændig, kan han kun bytte, og saa bliver enhver Stilling for Fremtiden kun en Bytning. Altsaa kun den, der ved at opfylde den strenge Tjenestepligt har frigjort sig for al Værnepligt, kan blive stillet, kan virkelig opfylde den Andens Forpligtelse, hvorimod den, som ikke har opfyldt den, kun kan bytte Nummer. Nu siger den ærede Minister meget rigtig, at forsaavidt bliver Stillingen ogsaa en Bytning, som den, der stiller, maa antages at erhverve den Ret, som den Vedkommende, der lader sig stille for ham, har, at altsaa, naar en Mand stiller en Anden, som er frigjort for al Værnepligt, skulde han selv derved blive frigjort for al Værnepligt. Dette er kun forsaavidt rigtigt, som den, der stiller for sig, kun havde at opfylde 8 Aars Værnepligt, som den Anden kunde paatage sig istedetfor ham; men har han 16 Aars at fuldbyrde, maa han kunne stille en Mand, der kan frigjøre ham for al Værnepligt, altsaa en Mand, der kan fuldbyrde hans Tjenestepligt i fulde 16 Aar; han træder da ud, og den Anden indtræder for ham. Den Stillede maa altsaa fuldstændig kunne fuldbyrde den Andens Tjenestepligt, og kun i det Tilfælde, at han stiller en Mand, der i Virkeligheden er fuldkommen frigjort for al Værnepligt, kan han selv, som fuldstændig frigjort, indtræde i dennes Plads. Dersom vi fastholde det, som den ærede Minister har sat som eneste Betingelse for Stillingen, gjøre vi den meget vanffeligere; derfor har Udvalget ladet det blive ved det langt Simplere og Naturlige, nemlig at lade det beroe paa den, der vil stille, om han vil have en fuldstændig Frigjørelse, og altsaa stille en Mand for 16 Aar, der kan stilles for 16 Aar, eller han vil være tilfreds med, ved at stille ham, kun at frigjøre sig for en Deel af sin Værnepligt, og det er da i Almindelighed de første Aar af den. Da nu Udvalget

har troet, ikke at burde gjøre Stillingen vanffeligere end absolut nødvendigt, og har meent, at det dog var det Væsentlige for dem, som vilde frigjøre sig, at frigjøre sig for de første 8 Aars Tjeneste, saa er man bleven staaende ved den ganske simple Fremstilling af Sagen, idet man siger: Du er berettiget til at stille for samtlige 16 Aar, men Du kan ogsaa stille for 8 Aar, for hver særstilt Tjenstetid; Du kan stille en Mand, om Du vil, for de første 8 Aar, og en anden for de sidste 8 Aar. Der er her endnu en Betragtning, som gjør sig gjældende, og som ikke maa oversees, og det er Alderen. Den Alder, hvori en Mand i Almindelighed ansees for at være istand til at kunne fuldbyrde den militære Tjeneste, er begrænset med det 38te Aar. Tænker jeg mig nu en Mand, som frigjør sig for al militær Tjeneste i den tidligste Alder, som er mulig, derved at han med 18 Aars Alderen, naar han ellers har en Høide af 66—67 Tommer, melder sig frivillig til Garden til Hest, da vil han, idet han ved det at gjøre Tjeneste i 4 Aar i alt Væsentligt frigjør sig for al Tjeneste, til 22 Aar være fuldkommen fri. Han kan da tilbyde sin Tjeneste som Stillingsmand for de 16 Aar uden at komme ud over de 38, men har han derimod maattet paatage sig, for at kunne erhverve denne fuldkomne Frigjørelse, og det er det langt overveiende Antal, som gjør det, 8 Aars Tjeneste, saa vil han være 26 Aar gammel, førend han kan indtræde for den Anden, og saa vil han med 16 Aars Tjeneste være 42 Aar, altsaa 4 Aar ud over den Grænse, som man har sat som den yderste for at modtage Nogen i Militærtjenesten. Ogsaa det er Forslaget, som ligger for, gaaet ind paa, ogsaa den Ulempe er afhjulpen saavidt muligt, idet man nemlig har indrømmet, at Stillingsmanden, naar han er anerkjendt af Krigsbestyrelsen som særdeles brugelig, naar han er Underofficer eller har en Stilling af den Natur, kan faae Lov til at indtræde senere, og hans Tjenestetid saa udstrækkes længere. Det er alle disse forskjelligte Hensyn, som have ledet til de forskjelligartede Bestemmelser, som her findes, og som gaae ud fra den samme almindelige Betragtning, at de Egenstaber, som den Mand har, der træder istedetfor en anden, faaer den,